

## Arrest

nr. 245 060 van 30 november 2020  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN  
Snikbergstraat 140 A  
1701 DILBEEK**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 mei 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Verzoeker bood zich op 31 december 2019 aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken en diende op 7 januari 2020 effectief een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 februari 2020 werd Italië ingevolge een zogeheten '*tacit agreement*' op grond van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij

een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening) verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 11 mei 2020 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>).

Dit vormt de thans bestreden beslissing.

1.4. Op 30 juni 2020 trof de gemachtigde van de minister een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublin III-Verordening, maar deze beslissing werd niet rechtsgeldig aan verzoeker ter kennis gebracht, waardoor ze naderhand werd ingetrokken. De overdrachtstermijn eindigde op 27 augustus 2020.

1.5. Op 18 september 2020 stelde de gemachtigde van de minister vast dat België sedert 27 augustus 2020 de verantwoordelijke lidstaat was geworden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. De gemachtigde van de minister trof op 11 mei 2020 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>) nadat werd geconstateerd dat de Italiaanse overheid op grond van de Dublin III-Verordening verantwoordelijk was voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker op 7 januari 2020 had ingediend.

Uit de gegevens die door de verwerende partij ter beschikking werden gesteld, blijkt dat de Belgische asielinstanties sedert 27 augustus 2020 verantwoordelijk waren geworden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming omdat een eerdere beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn uit de Dublin III-Verordening niet rechtsgeldig aan verzoeker ter kennis was gebracht.

2.3. Ter terechtzitting werden de partijen hiermee geconfronteerd, waarbij de aanwezige advocaten verklaren dat het beroep "zonder voorwerp" is geworden.

2.4. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de verplichting voor verzoeker om zich naar Italië te begeven met het oog op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, die in de bestreden beslissing vervat zit, is komen te vervallen, waardoor hij zijn belang verliest bij de onderhavige vordering.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

### 3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN